Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8377
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

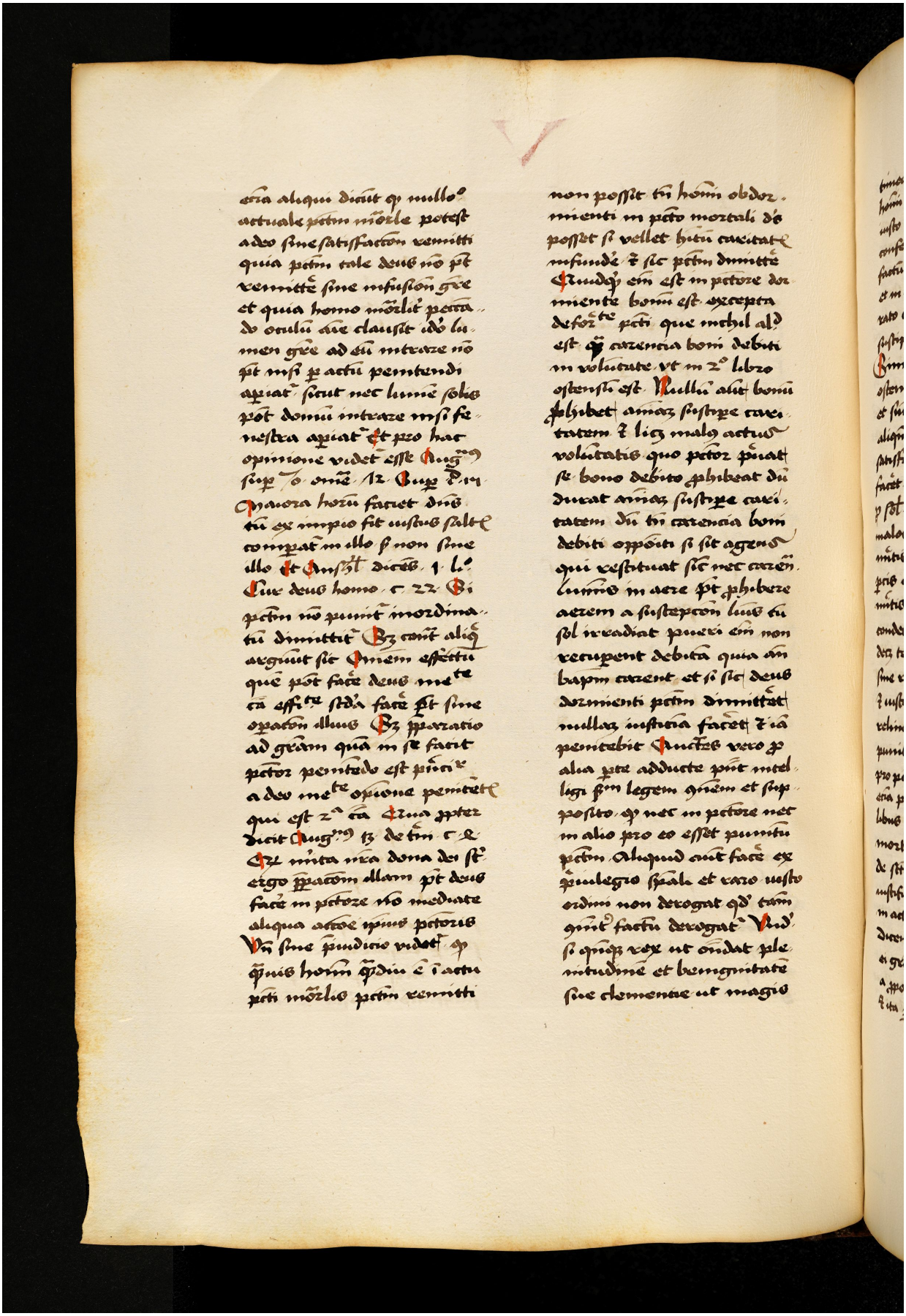

cria aliqui dicunt q; nullo
actuale peccatum mortale potest
a deo sine satisfactione remitti
quia peccatum tale deus non pt
remittere sine infusione gre
et quia homo mortaliter peccan
do oculum aie claudit id' lu
men gre ad eum intrare non
pt nisi p actum penitendi
aperiat sicut nec lumen solis
pot domum intrare nisi fe
nestra aperiat Et pro hac
opinione videt esse Aug'nus
super Io omne 12 Cap Dim
Quamora horam faciet deus
tu ex impio fit iustus salte
compatiar in illo p non sine
illo Et Ansselm dicens 1 li.
Cur deus homo c. 22 Si
peccatum non punit inordina
tu dimittit Sz contra aliq
arguunt sic Primum effectu
que pot facere deus mete
ra efficiter sed a facere pt sine
operatione illius Sz peccatio
ad gratiam quia in se facit
peccator penitendo est principi
a deo mete operione penitet
qui est 2m ea Secunda pter
dicit Aug'nus tz de tim c. 2
Sicut mita mea dona dei st
ergo peccatum illam pt deus
facere in peccatore nho meditate
aliqua actione ipius peccatoris
Vn sine pudicio videt q
quis homo quidem e i actu
peccati mortalis peccatum remitti
non possit tri homi obdur
mienti in peccato mortali d'o
possit si vellet hitu caritatis
infundere i sic peccatum dimittere
Sed quia ein est in peccatore dur
mienti homi est exceptu
deforte peccati que inhibil ald
est q; carencia homi debiti
in voluntate vt in 2o libro
ostensum est Nullus aliquis homi
prohibet amaz sustrque cari
tatem i licz malo actum
voluntatis quo peccator peccat
sic bono debito prohibeat du
ducat amaz sustrque cari
tatem dii tri carencia homi
debiti opponit si sit agens
qui restituat sic nec carem
lumiis in aere pt prohibere
aerem a sustrepcione lumis cu
sol irradiat puteri eim non
recuperent debita quia am
bapm carent et si sic deus
dimittit peccatum
nullaz instrcia facit i ea
penitebit Sunctus vero p
alia pte adducte pnt intel
ligi fm legem gratiam et sup
posito q; nec in peccatore nec
in alio pro eo esset punitu
peccatum Aliquid aut facere ex
privilegio speciali et raro iusto
ordini non derogat qd' tam
grave factu derogat Vtd'
si quis rex ut ordinat ple
nitudine et benignitate
sue clemencie ut magis